

ချစ်စေ့လည်လည်

ထွန်းကျော် အိပ်ယာမှန်းတော့ တစ်အိမ်လုံးတိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ရှိသည်။ သူသည် အိပ်ယာမှန်းနှိုးခြင်း ရေချိုးလိုက်လျှင်ကောင်းမည်ဟုတွေးကာ အကျီကိုချွတ်၊ သဘက်တစ်ထည်ကို ပုခုံးပေါ် တင်၍အိပ်ခန်းထဲမှထွက်ခဲ့လေသည်။ ရေချိုးခန်းသို့သွားရန် မီးဖိုဆောင်ထဲမှဖြတ်အထွက်တွင် ထွန်းကျော် မီးဖိုဆောင်ထဲသို့ ဝေ့ကာကြည့်လိုက်သော်လည်း မည်သူ့ကိုမျှမတွေ့ရ။ အေးအေးဆေးဆေးပင် ရေချိုးခန်း သို့ဝင်ကာ ရေကိုတစ်ဝကြီးချိုးလိုက်သည်။

ရေချိုးပြီးနောက် ထွန်းကျော် သည် သူ့အိပ်ခန်းထဲသို့ပြန်ဝင်ကာ အဝတ်အစားလဲလိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူ့ဒီအိမ်ကိုရောက်တိုင်း လုပ်နေကျဖြစ်သည့် ထမင်းစားခန်းဆီသို့ထွက်လာခဲ့သည်။ မည်သူ့ကိုမျှမတွေ့ရပေမယ့် သူ့အတွက် စားစရာတစ်ခုခုတော့ စီစဉ်ထားမြဲဖြစ်သည်။

သူ ထမင်းစားခန်းအတွင်းသို့လှမ်းအဝင်လိုက်တွင် ထမင်းစား စားပွဲဘေးတွင်ရပ်နေသော လှလှမွန် က ထွန်းကျော် ဝင်လာရာဖက်သို့ လှည့်ကြည့်ကာ သူ့ကိုမြီးပြလိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူမ၏မျက်နှာလေးသည် တစ်ဖက်သို့ပြန်လှည့်ကာသွားလေသည်။

ထွန်းကျော် ကိုနောက်ကျောပေးကာ ရပ်နေသော လှလှမွန် ၏နောက်ကျောပြင်အလှသည် နံက်အိပ်ယာမှန်းစ လန်းဆန်းကာနေသော သူ့သွေးသားများကို သွက်လက်စွာလှုပ်ရှားစေသည်။ ထွန်းကျော် သည် သူမ၏နောက်ဖက်(၄)(၅) ပေအကွာသို့ အရောက်တွင် ရှေ့ဆက်မသွားတော့ဘဲ လှလှမွန် ၏နောက်ကျောအလှကိုသာ စူးစူးနစ်နစ် ငေးကာကြည့်နေလေသည်။

ကျောလည်လောက်ရှိလိမ့်မည်ဟုထင်ရသော ဆံပင်လေးများကို လှလှမွန် သည် အရင်းမှဆံညှပ်ဖြင့် စုကာစည်းထားလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဖွေးကာနေသော ဂုတ်ပိုးလေးသည် ဆံနွယ်စလေးများဖြင့် မချင့်မရဲဖြစ်စရာကောင်းလောက်အောင်လှနေလေသည်။ ထိုပြင်လည်း သူမဝတ်ထားသော နက်ပြာရောင် အကျီလက်ပြတ် ၏တစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ လက်ပေါက်အနားစလေးများဆီမှ သူမ၏ပုခုံးသားနှစ်ဖက်သည် ဝင်းဝါကာ ပြည့်ပြည့်ဖောင်းဖောင်းလေးဖြစ်နေသည်။ ပုခုံးစွန်းဆီမှသည် အိအိဖောင်းဖောင်းလေးဖြစ်ကာ သွယ်ဆင်းသွားသောသူမ၏ ဝင်းဝါသောလက်မောင်းသားများပေါ် တွင်လိမ်းထားသော သနပ်ခါး အစင်းလေးတွေမှာ တစ်ဝက်တစ်ပျက်ပေါ် လွင်နေသည်။

တစ်ထွာမျှလောက်သာရှိလိမ့်မည်ဖြစ်သော လှလှမွန် ၏ခါးသေးသေးလေးသည် နွဲ့နှောင်း၍နေပြီး အပြာရင့်ရောင်အောင်ခံပေါ် တွင် အဝါနှင့်အစိမ်းနုရောင်အပွင့်စက်လေးများပုံဖော် ထသားသောထမီလေး၏အောက်မှ ဖောင်းတင်း၍နေသော သူမ၏တင်ပါးသားကြီးများမှာ လုံးတစ်လှပလွန်းလေသည်။ ထွန်းကျော် သည် ခပ်မြင်းမြင်းလေးသက်ပျင်းချလိုက်လေသည်။ သူ့ရပ်ကာကြည့်နေသည်ကို လှလှမွန် သည်မသိပဲနေမည်မဟုတ်။ သို့သော် မသိချင်ယောင်ဆောင်ကာနေခြင်းဖြစ်မည်ဟု ထွန်းကျော် တွေးလိုက်သည်။

ထွန်းကျော် သည် လှလှမွန် ၏နောက်ဖက်ဆီသို့ ခြေလှမ်းနှစ်လှမ်းခန့်အသာလှမ်းလိုက်သည်။ လှလှမွန် ဆီမှပျံလွင့်လာသော မွှေးရနံ့များသည် သူ၏ဘဝင်ကို ဆွဲလှုပ်သက်သို့ရှိနေလေသည်။ ထွန်းကျော် သည် လှလှမွန် ၏နောက်ဖက်သို့ ပိုမိုကာ တိုးကပ်လိုက်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ထွန်းကျော် ၏ ဆီးစပ်နှင့် တင်းကားနေသော လှလှမွန် ၏ ဖင်သားကြီးတို့မှာ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ထိလှမခန်း နီးကပ်သွားချေလေပြီ။

ပြုတင်းပေါက်မှ တိုးဝှေ့ဖြတ်သန်းလာသော လေပြည်လေအေးလေးသည် ထမင်းစားခန်းဆီသို့ဖြတ်သန်း၍ဝင်ရောက်လာသည်။ လှလှမွန် ၏နုညက်ကာဝင်းနေသော ဂုတ်သားလေးပေါ် မှ တွန့်တွန့်ခွေခွေလေးဖြစ်နေသော ဆံနွယ်များသည် ဘယ်ညာယိမ်းထိုး၍လူးလိမ့်ကာသွားကြသည်။

ထွန်းကျော် ၏လက်နှစ်ဖက်သည် မြောက်ကာတက်လာပြီး အိပေါင်းကာနေသော လှလှမွန် ၏ ပုခုံးစွန်းနှစ်ဖက်ကို မရဲတရဲ နှင့် သွေးတိုးစမ်းသလို ဖွဖွလေးဆုပ်ကိုင်လိုက်လေသည်။ ထိုအချိန်လေးမှာပင် လှလှမွန် သည် သူမ၏ခါးလေးကို အနည်းငယ် ညွတ်လိုက်ပြီး ရှေ့စားပွဲပေါ် မှကော်ဖီကရားကို လှမ်းယူလိုက်သောအခါတွင် သူမ ၏ လုံးလုံးတစ်တစ် ဖင်သားကြီးများသည် ထွန်းကျော် ၏ပေါင်ရင်းဝှေ့ဆုံကိုဖြတ်ကနဲဖိကပ်မိလေသည်။ ပြီးနောက် ကော်ဖီကရား လက်တွင်းသို့ရောက်သည်နှင့် သူမ၏ခါးကိုပြန်ဆန်လိုက်ရာ လှလှမွန် ၏တင်သားကြီးများနှင့်

ထွန်းကျော် ၏ပေါင်ရင်းသို့သည် ခဏမျှကင်းကွာတော့မလိုဖြစ်သွားသော်လည်း ထွန်းကျော် ၏ခါးက အသာကော့ကာလိုက်သွားသဖြင့် စောစောကလိုပင် ဖိကပ်နေသည့်အနေအထားအတိုင်း မပျက်မယွင်းရှိနေလေသည်။

လှလှမွန် သည် လက်ထဲတွင်ကိုင်ထားသော ကော်ဖီကရားထဲရှိ ကော်ဖီများကို စားပွဲပေါ် တွင်ရှိသော ကော်ဖီပန်းကန်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။ ကရား ကိုကိုင်ထားသော လှလှမွန် ၏လက်များသည်တုန်ယင်လျက်။ ထွန်းကျော် ၏နှာခေါင်းပေါက်မှ ရူးကနဲရူးကနဲ ထွက်လာသော လေများ သည် လှလှမွန် ၏ဂုတ်သားနုနုလေးပေါ် သို့ လာ၍ ထိနေကြသည်။ ပြီးတော့ သံချောင်းတစ်ချောင်းကဲ့သို့ မာတောင်နေပြီဖြစ်သော ပေါင်ကြားမှ သူ့လီးတန်ကြီး က ပုဆိုးတွင်းမှနေပြီး လုံးတစ်ကာဖောင်းကြွနေသော လှလှမွန် ၏ ဖင်သားကြီးများကို ဖိကပ်ထိနေပြီဖြစ်သည်။

ကိုထွန်းကျော် ... ကော်ဖီသောက်တော့လေ ..

လှလှမွန် သည် အသံကိုထိန်းပြီးပြောသော်လည်း ခပ်တိုးတိုးလေးပြောလိုက်သော သူမ၏အသံလေးအဆုံးတွင်လှုပ်ခါ၍ နေသည်။ ထိုသို့ပြောရင်း လှလှမွန် သည် သူမ၏ကိုယ်ကို ဖြတ်ကနဲလှည့်လိုက်ရာ ထွန်းကျော် ၏ရင်ခွင်အတွင်းသို့လုံးလုံးလျားလျား ရောက်ရှိသွားလေသည်။ သူ့ကိုသူ သတိမထားမိလိုက်စဉ်မှာပင် ထွန်းကျော် သည် လှလှမွန် ၏ပါးဖောင်းဖောင်းလေးကို ရွတ်ကနဲနေအောင်နမ်းလိုက်သည်။

အို .. ကိုထွန်းကျော် ..

လှလှမွန် သည် တုန်လှုပ်စွာရေရွတ်လိုက်ရင်း သူမ ၏ကိုယ်လုံးလေးကို လူးလူးလွန်လွန် တိုးထွက်လိုက်သောအခါ ထွန်းကျော် ၏လက်နှစ်ဖက်ကလည်း သူမကိုလွှတ်ပေးလိုက်မိလေသည်။ ထွန်းကျော် ၏ရင်ခွင်အတွင်းမှ လွတ်မြောက်သွားသည်နှင့် မြီးကောင်ပေါက်မလေးသဖွယ် အပြေးတစ်ပိုင်းဖြင့်ထွက်သွားသော လှလှမွန် ၏ တုန်ခါ၍သွားကြသော တင်သားဆိုင်ကြီးတွေကို မျက်စိကျွတ်ကျမတတ် ကြည့်ရင်း ထွန်းကျော် သည် ကုလားထိုင်တွင်ဝင်ထိုင်ကာ သက်ပြင်းအခါခါ ချနေမိတော့သည်။

လှလှမွန် သည် အသက်(၂၂)နှစ်မျှသာရှိသေးသည်။ ပြီးတော့ ထွန်းကျော် ၏ဆရာဦးမောင်ကြီး ၏ ဒုတိယဇနီးလည်းဖြစ်သည်။ ဦးမောင်ကြီး ၏ပထမဇနီး ဒေါ်ငွေသိန်း မှာလွန်ခဲ့သော (၃)နှစ်ခန့်ကပင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဦးမောင်ကြီး သည် သစ်ကုန်သည် သူဌေးကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အသက်(၅၅)နှစ်ခန့်ရှိပြီဖြစ်သည်။ ဒေါ်ငွေသိန်း နှင့် မွေးဖွားခဲ့သော သမီးတစ်ယောက်၊ သားတစ်ယောက် ရှိပြီး သမီးကြီးဖြစ်သူ ခင်ခင်စိန် သည် အသက်(၃၃) နှစ်ခန့်ရှိ အပျိုကြီးဖြစ်ပြီး၊ ကျောင်းဆရာမ အလုပ် လုပ်ကာ ဖခင်ဖြစ်သူ၏အိမ်တွင်အတူနေလေသည်။ သားဖြစ်သူ ခင်ဇော် သည် အသက်(၂၉) နှစ်ခန့်ရှိ အိမ်ထောင်သည် ဖြစ်ပြီး အိမ်ခွဲကာနေသည်။

ထွန်းကျော် သည် လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ခန့်က ဦးမောင်ကြီး ၏သစ်စက်တွင် သစ်စက်စာရေး ဝင်လုပ်ခဲ့ရာမှ ယခုအခါဆိုလျှင် ဦးမောင်ကြီး ၏ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာသည် အထိယုံကြည်ကိုးစား တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း ခံနေရပြီဖြစ်သည်။ ပြောရမည်ဆိုလျှင် ထွန်းကျော် အလုပ်ဝင်ပြီး သိပ်မကြာမီတွင် ဦးမောင်ကြီး စီးပွားတက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထွန်းကျော် သည် ပါးရည်နပ်ရည်လည်းရှိ၊ စာရင်းဇယားလည်းနိုင်၊ ဆက်ဆံရေးလည်းကောင်းသဖြင့် ဦးမောင်ကြီး အဖိုမာကား ကိုယ်ပွားတစ်ယောက်ရသကဲ့သို့ဖြစ်ကာ တစ်ယောက်အားမှသည် နှစ်ယောက်အားဖြစ်လျက် သူ၏လုပ်ငန်းများ ပိုမိုသွက်လက်အောင်မြင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုအချိန်ဆိုလျှင် လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုလုံးကို ထွန်းကျော် ကပင် ဦးစီးလုပ်ကိုင်နေပြီဖြစ်သည်။ လူပျိုလူလွတ်လည်းဖြစ်ပြန်တော့ တောင်ငူသစ်စက်ထဲတွင်သာယျဉ်ထောင်အိမ် အသေးတစ်လုံးဆောက်ကာ နေထိုင်ခဲ့သည်။ ယခု တောင်ငူ မှသစ်များကို ရန်ကုန်သို့ လာပို့ရင်း ဦးမောင်ကြီး ၏အိမ်တွင်တည်းနေခြင်းဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သော (၂) နှစ်ကျော်ခန့်က အလုံရှိသစ်စက်တွင် စာရေးမတစ်ဦးလိုအပ်လျက်ရှိသဖြင့် ထွန်းကျော် သည် သူနှင့်သိကျွမ်းသော လှလှမွန် နှင့်စကားစပ်မိရာမှ သူမကလဲ အလုပ်လိုချင်သည်ဆိုသဖြင့် ဦးမောင်ကြီး ၏သစ်စက်တွင် အလုပ်သွင်းပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုနောက်တွင်တော့ ဦးမောင်ကြီး သည် လှလှမွန် နှင့် အနေနီးစပ်ကာ တစ်ပင်လဲမူ တစ်ပင်ထူ ဆိုသည့်စကားအတိုင်း လှလှမွန် ကိုလက်ထပ်ကာယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သားနှင့် သမီးဖြစ်သူကလည်း ကန်ကွက်ခြင်းအလျင်းမရှိဘဲ လှလှမွန် ကိုကြည်ဖြူစွာပင်လက်ခံခဲ့သည်။

ထွန်းကျော် သည် ဦးမောင်ကြီး ၏အလုပ်ကိစ္စများကို သစ္စာရှိရှိ ကြိုးပန်းကာဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ကိုသိသည့်အတွက် ဦးမောင်ကြီး ကလည်း ထွန်းကျော် ကိုမြှောက်စားကာ မိသားစုဝင် တစ်ဦးကဲ့သို့ပင် လက်ခံဆက်ဆံခဲ့သည်။

အိမ်ရှေ့တွင်ထိုးရပ်လိုက်သော ကားသံကြောင့် အတွေးနယ်ချဲ့နေသော ထွန်းကျော် သည် သူထိုင်နေသော

ဆက်တီကုလားထိုင်မှထကာ အိမ်ရှေ့တံခါးပေါက်ဆီသို့သွားကာ သံဘာဂျာတံခါးကိုဖွင့်လိုက်လေသည်။ ဦးမောင်ကြီးသည်ကားထဲမှထွက်လာသောအခါတွင် ထွန်းကျော် ၏အနောက်နားတွင် ဘယ်အချိန်ကရောက်နေသည်မသိသော လှလှမွန်သည် ထွန်းကျော် အားဖြတ်ကျော်လျက် ဦးမောင်ကြီး ၏လက်တွင်းမှ အိတ်ကိုသွားယူလိုက်လေသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ဦးဦးကျော် ဟူသောကလေးအသံလေးကိုကြားလိုက်သဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ခင်ဇော်၏(၄)နှစ်သမီး မျိုးမျိုးဇော်ကိုတွေ့လိုက်ရသဖြင့် ကလေးမထံလျှောက်သွားလိုက်လေသည်။ မျိုးမျိုးဇော် သည် ကားပေါ် မှခုန်ဆင်းလိုက်သည်။

သမီး ကတစ်ယောက်တည်းလာတာလား ..
မေမေ လည်းပါတယ် .. ဦးဦးကျော် ရဲ့ ..

ကလေး ၏စကားကြောင့် ထွန်းကျော် လှမ်းကြည့်လိုက်စဉ်မှာပင် ခင်ဇော် ၏ဇနီး သူဇာ သည် ပစ္စည်းတွေတစ်ပုံတစ်ပင်ဖြင့် ကားပေါ် မှဆင်းလာလေသည်။

ကိုထွန်းကျော် ရေ .. ဝိုင်းကူယူပေးပါဦး ..

ထွန်းကျော် သည် သူဇာပွေလာသော ပစ္စည်းထုတ်များကိုလှမ်းကာယူလိုက်သည်။

ဦးဦးကျော်

မျိုးမျိုးဇော် ၏ခေါ် သံကြောင့် သူမဖက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သောကြောင့် ထွန်းကျော် ၏လက်များသည် ပစ္စည်းများကိုလှမ်းပွေပိုက်ယူလိုက်ရင်း သူဇာ ၏ရင်သားနှစ်မွှာကိုလည်း မတော်တဆပင် ကျကျနနကြီးဆုပ်ကိုင်မိလေသည်။

ဘာလဲ .. သမီးရဲ့ ..
သမီးကို ကန်တော်ကြီး လိုက်ပို့ရမယ်နော် ..
အေးပါ .. သမီးရဲ့ ..

ထွန်းကျော် က သူဇာ ဆီမှ ပစ္စည်းများကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပွေလိုက်ပြီးနောက် သူဇာ ၏မျက်နှာကိုလှမ်းကြည့်ကာ အကဲခတ်လိုက်လေသည်။ သူဇာ ၏မျက်နှာလေးသည် သိသိသာသာကိုပင် ပန်းနုရောင် သန်းနေလေသည်။ ထိုကြောင့် သူမအာရုံပြောင်းသွားစေရန် ထွန်းကျော် က

ကိုခင်ဇော် ရော မပါဖူးလား သူဇာ ..
မပါလာဘူး ကိုထွန်းကျော် .. အရောင်းအဝယ်နဲ့ မန္တလေးဖက်ကိုခရီးထွက်သွားတာ (၁၅) ရက်လောက်ရှိနေပြီ။
အိမ်မှာလည်းသားအမိ နှစ်ယောက်တည်းပျင်းနေတုန်း ဖေဖေကလည်းဒီနေ့ရောက်လာတာနဲ့ အတော်ပဲဆိုပြီးလိုက်လာကြတာ ...

သူတို့အိမ်ရှေ့ခန်းသို့လှမ်း၍အဝင်မှာပင်

မောင်ထွန်းကျော်
ခင်ဗျာ

မင်းရန်ကုန် နေခဲ့လိုက်ဦးကွာ .. ငါမနက်ဖန်ရထားနဲ့ တောင်ငူ သွားလိုက်ဦးမယ်။ ဟိုကမိတ်ဆွေတွေ ဆွေမျိုးတွေလည်းမတွေ့ရတာကြာပြီ။ နောက်ပြီးဘုရားတန်ဆောင်း ဆောက်ပြီးလှူဖို့ရည်ရွယ်ထားတာကြာပြီ။ ငါတစ်ပတ်ဆယ်ရက်လောက်တော့ကြာမယ်နဲ့တူတယ်။ မင်းလည်း နားနားနေနေ ဒီမှာနေခဲ့ဦးကွယ်။ ငါ လှလှမွန်ကိုတော့ထားခဲ့မယ် .. ဒါမှ အလုံသစ်စက်မှာ မင်းအဖော် ရမှာ .. ပြုံးကနဲဆိုတော့ မင်းလဲသူ့ရှိနေတော့ ပိုပြီး အဆင်ပြေသွားတာပေါ့ကွယ် ..

ဟုတ်ကဲ့

ပြောပြီးသည်နှင့် ဦးမောင်ကြီး သည်အိမ်အတွင်းဖက်သို့ လှလှမွန် နှင့်အတူဝင်သွားလေသည်။

ည(၁၀)နာရီ မထိုးမီကပင်အိမ်သူအိမ်သားအသီးသီးသည် မိမိတို့၏အိပ်ခန်းအတွင်းသို့ဝင်သွားကြပြီဖြစ်သည်။ တစ်အိမ်လုံးသည် တဖြည်းဖြည်းငြိမ်သွားပြီး ပိတ်ထားသောပြူတင်းပေါက်တံခါးရှိ မှန်ချပ်များကိုလေတိုးသည့်အသံများမှလွဲပြီး တိတ်ဆိတ်ကာနေလေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သဘာဝဝတရားနှင့်ဆန်ကျင်ပြီး လှုပ်ရှားနေသော လူသားနှစ်ဦးကတော့ အိပ်ခန်းကျယ်ကြီးအတွင်းရှိ ဦးမောင်ကြီး နှင့် လှလှမွန်တို့ဖြစ်ကြသည်။ မနက်စောစော ခရီးထွက်ရမည်ဖြစ်သဖြင့် ဦးမောင်ကြီးသည် ဇနီးချောချောငယ်ငယ်လေး ဖြင့် ချစ်ရည်လူးလျက် ရိက္ခာယူနေသည်။

ဦးမောင်ကြီး နှင့် လှလှမွန် တို့ နှစ်ဦးစလုံးကိုယ်ပေါ် တွင် အဝတ်အစားဟူသမျှ ဘာမျှမကပ်ကြပေ။ ကုတင်ပေါ်တွင်ပက်လက်ဖြစ်နေသော လှလှမွန် ၏ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ကိုယ်လုံးတီးကြီးပေါ် သို့ ဦးမောင်ကြီး ၏ညိုညိုတုတ်တုတ် ကိုယ်လုံးကြီးကမှောက်၍ထားပြီး ခြေထောက်များကား အောက်ကမ္ဘေယာကို အားယူကာ ဖင်ကြီးမြှောက်ကာနိမ့်ကာဖြင့်

ထွန်းကျော် သည် တစ်နေ့ကုန်ပင် အလုံသစ်စက်တွင် လှလှမွန် နှင့်အတူရှိနေပြီး လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို ကူညီကာနေလေသည်။ ဒါပေမဲ့ ထွန်းကျော် ၏စိတ်ကတော့မပြောင်း၊ သူ၏စိတ်များကား လှလှမွန် ထံတွင်သာရှိနေသည်။ စိတ်ထင်လိုပဲလားတော့မသိ၊ ဒီနေ့ သူ ကို လှလှမွန် ဆက်ဆံပုံသည် ပိုမိုပွင့်လင်းကာ ရတင်းနေသလိုလို။ ထွန်းကျော် တွေးနေမိသည်မှာ မနေ့ကထမင်းစားခန်းထဲတွင် လှလှမွန် ကိုအပီအပြင် ကိုင်ပြီး နမ်းခဲ့သော်လည်း လှလှမွန် သည် အကျောက်အကန် ငြင်းဆန်ခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် လုပ်လျှင်ရနိုင်သည်ဟု။ သို့သော် ထွန်းကျော် အတွေးအာရုံများက သင့်တော်ခြင်း ရှိ မရှိ ကို စဉ်းစားကာ တွေဝေနေစဉ် ...

အကို ထွန်းကျော် ..
ဟင် ..

ထွန်းကျော် သည် အရှည်ပေ(၂၀)ခန့်စီရှိ သစ်ခွဲသားပုံကြားတွင် ခွဲသားဆိုင်များကို အကြမ်းအဖျင်းတွက်နေစဉ်တွင် ခေါ်သံ ကြားသဖြင့် လှည့်အကြည့်တွင် သူ့နောက်နားတွင် ပြုံးပြုံးလေးရပ်နေသော လှလှမွန် ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။ စောစောကတင် သူမအကြောင်းကိုစဉ်းစားနေတုန်းရှိသေး အခုချက်ချင်းဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်သူ့ရှေ့သို့ လှလှမွန် ရောက်လာချေပြီ။ ထွန်းကျော် သည်ဘေးတစ်ဝိုက်ကို မျက်စိဝေကြည့်လိုက်တော့ တစ်ခြားမည်သူ့ကိုမျှမတွေ့ရ။ ထို့အပြင် မြင့်မားလှသော သစ်ခွဲသားပုံကြီးက သူတို့နှစ်ဦးအားလွှမ်းခြုံပေးထားသလိုတောင်ဖြစ်နေသေး သည်။ ထွန်းကျော် သည် ဘာကိုမှစဉ်းစားမနေတော့ပါ။ .. လှလှမွန် ၏ကိုယ်လုံးလေးကို ဆတ်ကနဲသူ့ရင်ခွင်အတွင်းသို့ရောက်အောင်ဆွဲသွင်းလိုက်ပြီးနောက် သူမမျက်နှာအနံ့ အငမ်းမရနမ်းလေတော့သည်။ လှလှမွန် ကလည်း မျက်လွှာလေးချရင်း သူမ၏မျက်နှာလေးကို အလိုက်သင့်မော့ပေးထားလေသည်။ ထွန်းကျော် သည် မျက်နှာမှသည် တစ်ဆင့်တက်ကာ လုံးလုံးဖူးကာ အာနေသော လှလှမွန် ၏ နှုတ်ခမ်းလေးကို ဆွဲစုပ်ပြီးနမ်းလေတော့သည်။

လှလှမွန် ၏ ကိုယ်လုံးလေးသည် တစ်ချက်မျှတွန့်တက်သွားပြီးနောက် ထွန်းကျော် ၏ကိုယ်လုံးကြီးအား တင်းကြပ်စွာပွေဖက်လိုက်သည်။ တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် လှလှမွန် ၏တုန်ပြန်သောအနမ်းများက ထွန်းကျော် ၏နှုတ်ခမ်းများဆီသို့ ကျရောက်လာသည်။ တစ်ဖြေးဖြေးနှင့် သူတို့နှစ်ဦးလုံး၏ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ သွေးသားများသည် တရှိန်းရှိန်း တဖိန်းဖိန်းဖြစ်ကာ ထကြွလာနေပြီဖြစ်သည်။ အတန်ကြာသည် အနမ်းသံသရာအဆုံးဝယ် ထွန်းကျော် သည် စုပ်နမ်းနေသော သူ့နှုတ်ခမ်းများကို ခွါလိုက်ပြီးနောက် နောက်သို့ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်လေသည်။ လှလှမွန် သည် နားလည်ရခက်စွာဖြင့် သူမ၏လက်များကို ထွန်းကျော် ၏ကိုယ်ပေါ် မှဖယ်ခွါလိုက်ရသည်။ ထို့နောက် ထွန်းကျော် ၏ညာဖက်ဖက်သည် လှလှမွန် ၏ပေါင်ရင်းဆီသို့ လှမ်းလိုက်သောအခါတွင်မှ လှလှမွန် သည် ကသောကမျော မျက်လွှာချလိုက်ပြီး ကျေနပ်ပြုံးလေးတစ်ပွင့် သူမမျက်နှာပေါ် တွင် ပေါ် လာလေသည်။

ထွန်းကျော် သည် သူလက်ဖဝါးဖြင့် လှလှမွန် ၏စောက်ဖုတ်ကိုထိကပ်လိုက်သည်။ လှလှမွန် ၏ခါးသည် ဆတ်ကနဲတွန့်သွားရာ စောက်ဖုတ် နှင့်လက်ဖဝါးသည် ယခုအခါ ပီပီပြင်ပြင်ကြီးကိုထိကပ်မိတော့သည်။ ထမီအပေါ် မှကိုင်ရသည်ဖြစ်သော်လည်း အလွန်တစ်ရာမှပင် နူးညံ့ကာအိဖောင်းနေသော စောက်ပတ်ကြီးကြောင့် လှလှမွန် စိတ်ပါနေပြီဆိုသည်ကို ထွန်းကျော် သိလိုက်သည်။ ထွန်းကျော်သည် သူလက်ဖြင့် ဖွဖွလေး ဆုပ်လိုက်နယ်လိုက် ကလိပေးနေတော့သည်။ လှလှမွန် ၏ကိုယ်လုံးလေး သည် တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်သွားရသဖြင့် ထွန်းကျော် သည် သူ၏ဘယ်လက်ဖြင့် လှလှမွန် ၏ပခုံးလေးအားငြင်သာစွာဖက်ပြီးထိန်းပေးလိုက်သည်။

ထွန်းကျော် ၏လက်များသည် သူမ၏စောက်ဖုတ်အား ဆုတ်နယ်ဖျစ်ညှစ်ရုံသာမက သူမ၏ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့လက်ဖျားထိုးသွင်းကာ ရှေ့တိုးနောက်ငင် ပွတ်ပေးနေပြီဖြစ်သည်။ လှလှမွန် ပေါင်နှစ်လုံး သည် တဖြည်းဖြည်း ဟ သည်ထက် ဟ လာနေပြီး သူမ၏အဖုတ်ကို သိသိသာသာပင် ထွန်းကျော် ၏လက်ဆီသို့ဖိကပ်ပေးထားသည်။ လှလှမွန် သည် ဟင်း ကနဲ သက်ပြင်းကို တိုးတိုးလေးချလိုက်ပြီးနောက်

အကို ထွန်းကျော် .. လူတွေမြင်ကုန်ဦးမယ်နော် ..

ဟုတိုးတိုးလေးသတိပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် လှလှမွန် ဘေးဘီအားအတန်ကြာအောင် အကဲခတ်လိုက်ပြီး ထွန်းကျော် ၏ကိုယ်ကိုလှမ်းကာဖက်လိုက်ပြီး သူမမေးစေလေးကို ထွန်းကျော် ၏ပခုံးထက်တွင်မေးကာ မျက်လုံးများကို စုံမှိတ်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် စောင့်နေလေသည်။ ထွန်းကျော် သည် လှလှမွန် ၏ထမီလေးကို တဖြည်းဖြည်းချင်းမတင်လာရာ ဖြူဖွေးအုနေသော သလုံးသား၊ ဖြောင့်စင်းကျစ်လစ်သော ပေါင်တံ တို့မှာ ဝင်းဝင်းပပ ပေါ် ထွက်လာလေသည်။ ထွန်းကျော် သည် လှလှမွန် ၏ထမီကို ခါးသို့ရောက်သည်အထိ လှန်တင်လိုက်လေသည်။ ထိုအခါတွင် ပင်တီအနီရောင်လေး သည် ဖြူသောအသားနှင့်ဟပ်လျက် ကားစွင့်တင်းအိသော တင်သားတို့ကိုမလုံတလုံသာဖုံးနိုင်လေသည်။

ထွန်းကျော် နှင့် လှလှမွန် တို့ ကံဆိုးသည်ဟုပင် ပြောရမည်။ ထိုနေ့ကျမှပင် ဝယ်သူများလှသည်။ ထို့ကြောင့် ထွန်းကျော် ရော လှလှမွန် ရော ကိုယ်စီကိုယ်စီ အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။

ညနေပိုင်း အလုပ်သိမ်းခါနီးတွင် သစ်စက်သို့ နယ်မှလာသော သစ်ကုန်သယ်များ ရောက်လာကြသည်။ ရင်းနှီးနေသော လုပ်ငန်းရှင်များဖြစ်နေသဖြင့် ထွန်းကျော် ညစာလိုက်ကျွေးဖို့ဖြစ်လာပြန်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဆိုင်သိမ်းပြီးနောက် လှလှမွန် သည် အိမ်သို့ပြန်ကာ ထွန်းကျော် သည် ကုန်သယ်များနှင့် အတူ စားသောက်ဆိုင် တစ်ခုတွင် သောက်စားကာဖြင့် ဧည့်ခံခဲ့သည်။

ယခု ထွန်းကျော် အိမ်သို့ပြန်ရောက်တော့ ည(၁၀)နာရီကျော်နေပြီ။ တစ်အိမ်လုံးမှောင်မည်းနေသော်လည်း ဧည့်ခန်းမီးလင်းနေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသဖြင့် တစ်ယောက်ယောက်တော့ သူ့အားစောင့်နေသည်ကိုသိလိုက်ရသည်။ အဖြစ်နိုင်ဆုံးကတော့ လှလှမွန် ပင်။ ထွန်းကျော် သည် သံဘာဂျာတံခါး တွင် ခတ်ထားသောသော့ခလောက်ကို ကို ခပ်ဖြည်းဖြည်းပင် ဘာဂျာတံခါးနှင့်ရိုက်လျက် သူ့ရောက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ဧည့်ခန်းတွင်းရှိစောင့်နေသူအားသိစေလိုက်သည်။ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် လာပြီ လာပြီ ဟု ခပ်အုပ်အုပ်ပြန်ဖြေလိုက်သောအသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

တံခါးဆီသို့သော့လာဖွင့်ပေးသူမှာ လှလှမွန် မဟုတ်ဘဲ ဦးမောင်ကြီး ၏သမီးအကြီးဆုံး အပျိုကြီးဆရာမ မခင်စိန်ဖြစ်နေလေသည်။ ထွန်းကျော် သည် အနည်းငယ် အံ့အားသင့်သွားသည်။ သို့သော် ထွန်းကျော် သည် မည်သို့မျှမပြောဘဲ တံခါးဘောင်ကိုကိုင်ကာ အိမ်တွင်းသို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည်။ သို့သော်လည်း သောက်ထားသည့်အရှိန်ကြောင့် ဘောင်ကိုကိုင်ထားသော်လည်း ထွန်းကျော် ၏ကိုယ်ကြီးသည် ယိမ်းကာယိုင်ကာဖြစ်နေသည်။

အို .. အို ..

ခင်ခင်စိန် သည် သူမ၏မျက်စိရှေ့တွင် ယိမ်းထိုးနေသော ထွန်းကျော် ကိုမည်သို့လုပ်ပေးရမည်မသိသဖြင့် ခပ်အုပ်အုပ် အော်ကာကြည့်နေသည်။ တခဏမှာပင် ခင်ခင်စိန် ၏လက်သည် ထွန်းကျော် ၏လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း အနည်းငယ်ထိန်းပေးလိုက်သည်။ ထွန်းကျော် ဆီမှ ခပ်သင်းသင်းပျံ့လွင့်လာသော အရက်နံ့ကြောင့် ခင်ခင်စိန် နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်မိသည်။ ထွန်းကျော် သည် အတွင်းတံခါးဘောင်ကိုကိုင်ကာ ရပ်နေဆဲ။ အိမ်ခန်းအတွင်းသို့ ဆက်ကာလျှောက်သွားမည့်ဟန်မပြ။ ထို့ကြောင့် ခင်ခင်စိန် သည် တံခါးကိုပိတ်ကာ သော့များကိုသေချာစွာခတ်လေသည်။ ထိုနောက် ထွန်းကျော် ကိုတွဲပြီး ဧည့်ခန်းဘက်သို့လျှောက်လာခဲ့သည်။ ထိုသို့သွားရင်း ထွန်းကျော် ၏ကိုယ်သည် လဲကျတော့မတတ် ယိုင်ကနဲဖြစ်သွားရာ ခင်ခင်စိန် သည် ထွန်းကျော် ၏ကိုယ်ကို အတင်းပင်ဆွဲထားရသည်။ ထိုအခါ ထွန်းကျော် ၏ကိုယ်သည် ခင်ခင်စိန်ဖက်သို့ အလိုက်သင့်ပြန်ပါလာပြီး ထွန်းကျော် ၏လက်တစ်ဖက်သည် ခင်ခင်စိန် ၏ ခါးလေးကိုဆွဲယူကာဖက်လိုက်လေသည်။ ခင်ခင်စိန် ၏ကိုယ်လုံးလေးသည် ဆတ် ကနဲ တုန်သွားလေသည်။

မ ..မ စိန် .. ဆော ဆော ရိုးနော် ..
အင်း .. အင်း ..

မြန်မြန် အိပ်ခန်းတွင်းသို့ ရောက်လျင်ပြီးရော ဟု သဘောပိုက်ကာ ခင်ခင်စိန် သည် ထွန်းကျော် ၏ကိုယ်ကြီးကိုအောင့်အညှင်းကာတွဲပြီး သူ့အိပ်ခန်းရှိရာဖက်သို့ ခပ်သွက်သွက်လှမ်းလေသည်။ ထွန်းကျော် ၏အိပ်ခန်း တံခါးကိုဖွင့်ပြီးနောက် အိပ်ခန်းမီးခလုတ်ကို ခင်ခင်စိန်လက်နှင့်စမ်းနေစဉ်မှာပင် သန်လှသော တံခါးပတ္တောကြောင့် အိပ်ခန်းတံခါးသည်ပြန်ပိတ်သွားလေသည်။ မူးသာမူးနေသော်လည်း သကောင့်သား ထွန်းကျော် ၏လက်များသည် ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် တံခါးအားဂျက်ထိုးလိုက်သည်။ ခင်ခင်စိန်ကား ထိုအဖြစ်အပျက်များကို မသိသေး။ အမှောင်ထဲတွင် အိပ်ခန်းမီးခလုတ်ကိုသာ လက်ဖြင့်စမ်းကာရှာနေဆဲ။ ခလုတ် ကိုရှာတွေ့ပြီး မီးဖွင့်ပြီးသောအခါတွင် ခင်ခင်စိန် ၏လက်တို့သည် ထွန်းကျော် ထံသို့ပြန်ရောက်လာပြီး တဖန်ပြန်တွဲကာ ရှေ့မလှမ်းမကမ်းတွင်ရှိသော ကုတင်ဆီသို့ပို့ပေးလေသည်။

ကုတင်ဘေးကိုကပ်မိသောအခါ ထွန်းကျော် သည် ကုတင်ပေါ် သို့လှဲချလိုက်လေသည်။ သို့သော် ထွန်းကျော် ၏လက်သည် ခင်ခင်စိန် ၏ခါးကိုဖက်ထားမြဲဖြစ်သောကြောင့် ခင်ခင်စိန် ၏ကိုယ်လုံးလေးသည်လည်း ထွန်းကျော် ၏ကိုယ်ပေါ် သို့မှောက်၍ကျလာလေသည်။

ဟင် .. အို .. ဘယ်လို ...

မှန်ပါသည်။ ထွန်းကျော် သည် အချိန်ဆွဲမနေတော့ပဲ ခင်ခင်စိန် ၏နှုတ်ခမ်းအစုံကို ဆွဲယူကာစုပ်နမ်းလိုက်တော့ အပျိုကြီး ခင်ခင်စိန် ၏ရင်ထဲတွင်တုန်ခါသွားရလေသည်။ ပြီးတော့မှ ရုန်းကုန်ရန် သတိဝင်လာပြီး ရုန်းသော်လည်း သန်မာလှသော ထွန်းကျော် ၏လက်များကြားဝယ် စပါးကြီးမြေ့၏ ရစ်ပတ်ခြင်းကိုခံရသော သားကောင်ကဲ့သို့ ရုန်း၍မလွတ်နိုင်တော့ချေ။

ထို့ပြင် သူမက ရုန်းလေလေ ပုဆိုးတွင်းမှ ထွန်းကျော် ၏ ပူဇွန်းကာ ထောင်မတ်နေသော လီးတန်ကြီးသည် သူမ၏ ဆီးစပ်နှင့် စောက်ဖုတ်အုံ တစ်ခုလုံးအနံ့ကို ပိုပြီးထိတွေ့လေလေ ဖြစ်နေသည်။ တစ်ခါမှ မကြုံဖူးသော အတွေ့ကြောင့် ခင်ခင်စိန်သည် ဒိန်းတလိန်းတိန်း နတ်ဖမ်းခံရသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပြီး ရင်ထဲတွင် နုံးချိကာ တဖြည်းဖြည်းချင်းငြိမ်ကျသွားလေသည်။ မိန်းမကျမ်းကျေသော ထွန်းအောင် သိလိုက်ပြီ။ ထို့ကြောင့် ခင်ခင်စိန် ၏ ကိုယ်ကိုချုပ်နှောင်ထားသော သူလက်များကို ခင်ခင်စိန် ၏ တင်ဆုံကြီးရှိရာသို့ရွှေကာ ဖြည်းဖြည်းတဖုံ အနည်းငယ် အားစိုက်ကာတစ်မျိုးဖြင့် ဆုပ်ကာလည်းကောင်း၊ နယ်ကာလည်းကောင်း၊ ဖျစ်ကာညှစ်ကာဖြင့်လည်းကောင်း ခင်ခင်စိန် ၏ ဖင်သားကြီးများကို သုံးသပ်ကိုင်တွယ်ရင်း ကာမခလုတ်ကိုစဖွင့်နေပြီဖြစ်သည်။

ခင်ခင်စိန် ၏ အသက်ရှူသံများသည်လည်း ပြင်းထန်လာနေပြီ။ ထွန်းကျော် သည် ခင်ခင်စိန် ၏ ကိုယ်လုံးလေးကိုပက်လက်လှန်ကာ အိပ်ယာပေါ် သို့လှဲချလိုက်လေသည်။ တစ်ပြိုက်နက်တည်းလိုပင် သူမ၏ ထမီကို ဆွဲလှန်ကာတင်လိုက်သည်။

မောင် မောင်ထွန်း .. မလုပ်ရဘူး .. အို .. ဟာ .. ဟင့် ဟင့် ..

ခင်ခင်စိန် ၏ ထမီလန်တက်သွားစဉ်မှာပင် ထွန်းကျော် ၏ လက်က သူမ၏ စောက်ပတ်အုံလေးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်လေသည်။ ထူထူထပ်ထပ်ဖြစ်နေသော အမွှေးတွေအောက်မှာရှိလင့်ကစား သူမ၏ စောက်ဖုတ် သည် ဖောင်းကား ကာ နူးညံ့နေသည်။ ထွန်းကျော် ၏ လက်ညှိုးဖျားလေးက စောက်ဖုတ်အုံကြောင်းထဲသို့ အဖျားလေးမျှသာထိုးသွင်းလိုက်ပြီး စောက်စေ့ရှိမည်ဟုထင်ရသော နေရာနားသို့ မှန်းဆပြီး လက်ညှိုးကို ကော်တင်လိုက်လေသည်။

အမေ .. ဟင့် .. ကျွတ် ကျွတ် ..

ခင်ခင်စိန် တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်တုန်ခါသွားရလေသည်။ မတုန် ခံနိုင်ရိုးလား၊ ရသာဖူး ဆိုသည်မှာ မိန်းမတို့၏ ကာမတံခါးကိုဖွင့်ရန် အထွဋ်အခေါင်အချုပ် ပင်မဟုတ်လော။ ထွန်းကျော် ဆက်ပြီးကလိလေသောအခါတွင် စောက်ရည်များသည် တဖြည်းဖြည်းချင်း အခေါင်းဝတွင် စိုစွတ်ကာလာနေသည်။ ခင်ခင်စိန် ၏ ရသာဖူး သည် ပတ္တမြားသွေးရောင်ဖြင့် ယခုဆိုလျှင် သိသိသာသာကြီးကိုပင် စူထွက်ကာလာနေသည်။ မနေနိုင်တော့သော ထွန်းကျော် သည် ထို ငေါက်တောက်လေးဖြစ်နေသော အစိကို သူ၏ပါးစပ်ဖြင့်ငုံကာ အသာအယာစုပ်သွင်းလိုက်သေးသည်။

ရှူး ရှလူး ရှလူး ... အို အို ... အား ..

ခင်ခင်စိန် တစ်ယောက်ဖြတ်ဖြတ်လူးကာ မျက်လုံးထဲတွင်မီးပွင့်သွားလေသည်။ ဆရာမပီပီ အရှက်အကြောက်ကြီးမားလှပေရာ ထွန်းကျော် ၏ လုပ်ရပ်သည် သူမစိတ်ကူးနှင့်တောင်တွေးမကြည့်ခဲ့ဖူးချေ။ ထို့ကြောင့်လည်း အတင်းပင်ကုန်းရုံးထကာ

မောင်ထွန်း .. ငရဲတွေကြီးကုန်ပါ့မယ်ကွယ် .. တော်ပြီ တော်ပြီအခုရပ် ..

အပျိုကြီးက အကြောက်အကန်ပြောလာသောအခါတွင် ထွန်းကျော် သည်ပါးစပ်နားသို့ရောက်လာပြီဖြစ်သော ဝက်သားတုံးကြီးမစားလိုက်ရပဲ လွတ်သွားမည်စိုးသဖြင့် သူးပါးစပ်ကို သူမ၏ စောက်ဖုတ်ဆီမှခွါပြီးနောက် ခင်ခင်စိန် ကို ကုတင်ပေါ်သို့ဖြေးညှင်းစွာပြန်တွန်းပြီးလှဲလိုက်လေသည်။ ပြီးနောက် စိုစွတ်နေပြီဖြစ်သော ခင်ခင်စိန် ၏ အခေါင်းအတွင်းသို့ သူ၏ လီးကြီးကိုဖြေးညှင်းစွာဖြင့် ဒစ်မြုပ်ယုံ သွင်းလိုက်လေသည်။ ပူဇွန်းပြီးမာတောင်နေသော ထွန်းကျော် ၏ လီးကြီးထိပ်မှ ခမောက်ပုံစံအော်လံပြဒစ်ကြီးသည် အရည်ကြည်များဖြင့် စိုစွတ်ကာ နူးညံ့ချောမွေ့နေသော ခင်ခင်စိန်၏ ရဲ့ပတောင်းခတ်နေသာ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားများကို ဖြည်းညှင်းစွာပွတ်တိုက်ပြီးဝင်သွားလေသည်။

အင် .. ရိုး ကျွတ် ကျွတ် .. အွန်း ..

ခင်ခင်စိန် အရမ်းကို ငဲ့လင့်နေမိပြီဖြစ်သည်။ သူ၏ ပေါင်နှစ်ချောင်းကို တတ်နိုင်သမျှကားကာ နောက်ထပ်ဝင်လာမည့် ပူဇွန်းသောအချောင်းကိုစောင့်မျှော်နေမိသည်။ ခက်နေသည်ကား ထွန်းကျော်။ သူ၏ ဒစ်မြုပ်ယုံသွင်းထားသောလီးကို ဆက်မထည့်ပဲ ဒီအတိုင်းပင်စိမ်ထားသည်။ ပြီးတော့သူလက်တွေက ခင်ခင်စိန် ၏ အကျိုကျယ်သီးများကို ဖိမိဆွဲကာ ဖြည်းဖြည်းချင်းဖြုတ်နေလေသည်။ အောက်မှနေပြီး တော်တော်ခံစားနေရပြီဖြစ်သော ခင်ခင်စိန် သည် စိတ်မရှည်နိုင်စွာဖြင့် ပိုင်းကူညီပြီးချွတ်ပေးနေလေသည်။ ဖွံ့ထွားဆူဖျားလေသော ခင်ခင်စိန် ၏ နို့ကြီးနှစ်လုံးသည် ဖြူဖွေးဝင်းပစွာထွက်လာပြီဖြစ်သည်။ လီးဒစ်ကို စိမ်ထားရင်းပင် ထွန်းကျော် သည် ခင်ခင်စိန် ၏ နို့ကြီးနှစ်လုံးကို ဆုတ်နယ်ကာ နို့သီးခေါင်းများပါမကျန် သူ၏ လက်မ နှင့် လက်ညှိုးကြားတွင်လိုမိုချေကာပေးနေလေသည်။

လီးတန်ကြီးကိုကားထပ်သွင်းခြင်းမရှိပဲ တင်ပို့ပေးသွားအောင် ဆတ်ကနဲဆတ်ကနဲတောင်ပေးလိုက်သည်။ ခင်ခင်စိန်၏စောက်ခေါင်းတွင်းမှ အရည်ကြည်တိုကား ရေတံခွန်စီးသကဲ့သို့ တသွင်သွင်ထွက်ကျလာလေသည်။

ခင်ခင်စိန် ကားအတော်လေးကိုပင် ခံစားရခက်နေချေပြီ။ ထိုကြောင့်လည်း အောက်မှနေကာ တဟင်းဟင်း တအင်းအင်း လုပ်ကာ အသံနေအသံထားဖြင့် လုပ်ရန်အချက်ပေးသည်။ သို့သော် ထွန်းကျော် ကမသိချင်ယောင်ဆောင်ကာ နို့ကြီးများနှင့်သာနပမ်းလုံးနေသည်။ မည်သို့မျှ တောင့်မခံနိုင်တော့သည့်အဆုံးမတော့

မောင်ထွန်း .. အင်း ဟင်း ဟင်း : .. မမ ကို ထပ်ပြီးမနှိပ်စက်ချင်ပါနဲ့တော့ ... လုပ်စရာရှိတာ လုပ်တော့လေကွယ် ..

ထိုကဲ့သို့ ခင်ခင်စိန် သည် မပီဝါးတဝါး နှုတ်မှဖွင့်ဆိုကာတောင်းဆိုပါသော်လည်း မရ။ ထွန်းကျော် သည် ခဏမျှကြာသည်အထိ နေမြဲအတိုင်းဆက်လုပ်နေရာ ခင်ခင်စိန် သည် ကျောလေးကော့တက်လာလိုက်။ ခါးလေးကော့တက်လာလိုက်ဖြင့် အရမ်းဟော့နေပြီဖြစ်သည်။ သူမ ၏စင်းသောပေါင်နှစ်ချောင်းမှာလည်း အငြိမ်မနေနိုင်တော့ပဲ စုလိုက်ကားလိုက်ဖြင့် ထွန်းကျော် ၏လှိုင်းချက်ကို စောင့်မျှော်ကာနေပေပြီ။

ဗျစ် .. ပတစ် ပတစ် .. စွတ် ဖွပ် .. အမလေး လေး ဟင်း ဟင်း .. ဘုန်း : ..

ထွန်းကျော် သည် ကျန်နေသောလီးတန်ကြီးကို တစ်ခါတည်းဆောင့်ကာ အဆုံးထိသွင်းချလိုက်လေသည်။ အောက်မှနေသော ခင်ခင်စိန် ၏ကိုယ်လုံးလေးသည် ထွန်းကျော် ၏ လဒစ် နှင့် သူမ ၏ သားအိမ်အဝ တို့ တိုက်မိလေသောအခါတွင် သူမ ၏ ဖင်သားကြီးများ သည် အိပ်ယာပေါ် မှ တစ်တောင်ခန့်ကြွသွားပြီးနောက် ဘုန်း ကနဲ မွေ့ယာပေါ် သို့ပြန်ကျသွားခြင်းဖြစ်သည်။ စောက်ခေါင်း ထဲတွင်ကျည်ပြီးစိမ့်တက်လာသည်မှာလည်း ပုရွက်ဆိတ် တစ်သောင်းခန့် သူမ၏အဖုတ်အတွင်းသို့ တရွရွစီတန်းပြီးဖြတ်သန်းသွားသည့်နယ် ခံစားနေရသည်။

ထိုနောက်တွင်တော့ ထွန်းကျော် သည် သူမ ၏ ပေါင်နှစ်ချောင်းစုလိုက်ပြီး သူ၏ညာဖက်ပန်းပေါ် သို့အလိုက်သင့် တင်လိုက်လေသည်။ ထိုအခါ ခင်ခင်စိန် ၏ ခြေထောက်နှစ်ချောင်းသည် ပူးသွားပြီး သူမ၏ပေါင်များကိုလည်း ဧတေသလိုဖြစ်သွားသည်။ ထိုကြောင့် ခင်ခင်စိန် ၏ စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းများသည်လည်း ဧတေသွားပြီး အတွင်း အပြင် စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားများ သည် ထွန်းကျော် ၏လီးတန်ကြီး ကိုရစ်ပတ်ငုံထားသလိုဖြစ်သွားလေသည်။ ထွန်းကျော် သည် အပျိုးကြီးမမ ၏ တင်းကျပ်စီးပိုင်သော စောက်ဖုတ်ညှစ်အားကြောင့် မေးကြောကြီးများထောင်လာကာ အံ့ကိုကြိတ်ထားရလေသည်။

ဇွဲ .. စွပ် .. ဖုန်း .. အို အွန်း ..
ဗလစ် .. မျို .. ပလပ် .. ဖုန်း .. အား
ပလစ် .. ပလစ် .. ရှီး အား ဟား .. ဖုန်း

ထွန်းကျော် သည် သူပန်းပေါ် တင်ထားသော ခင်ခင်စိန် ၏ ပေါင်များကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် တင်းကြပ်စွာ ဖက်လျက် ခါးအားကိုသုံးကာ ခင်ခင်စိန် ၏ ကြပ်သော်လည်း အရည်ကြည်များကြောင့် ပိုးသားကဲ့သို့ နူးညံ့ချောမွေ့နေသော စောက်ဖုတ် အတွင်းသို့ လှိုင်းဆောင့်တော့သည်။ စောက်ဖုတ် နှုတ်ခမ်းသားများသည် ဧတေသောကြောင့် သူ၏ လီးလုံးပတ်လည်ကို ညှစ်ထားသလိုဖြစ်နေသောကြောင့် ထွန်းကျော် မှာ အင်မတန်မှထူးကဲလှသော ကာမဂုဏ် အာရုံကို ခံစားနေရသည်။ ထိုကြောင့် သူခါးအားကို သုံးကာအားပါးဆောင့်လေသောအခါတွင် သူ၏ ဆီးစပ် နှင့် ဧတေသောခင်ခင်စိန် ၏ပေါင်နှစ်ချောင်းတို့ ရိုက်မိသံမှာ တဖုန်းဖုန်းမြည် နေပြီး၊ အိုင်ထွက်လာသော အရည်ကြည် များကြောင့် လီးဝင် လီးထွက် လုပ်လေတိုင်း ထွက်လာသော တဖွဲဖွဲ၊ တမျိုမျို အသံများ သည် နှစ်ယောက်လုံး၏ စိတ်ကိုပိုထန်စေလေသည်။ ထိုသို့ ထွန်းကျော် ၏ ဆီးစပ် သည် ခင်ခင်စိန် ဧတေသော ပေါင်ရင်းတို့ ထိရိုက်မိသောအခါတွင် ဖြူဖွေးကာ ဆူဖြူမိုမောက်နေသော ခင်ခင်စိန် ၏ နို့ နှစ်လုံးသည်လည်း တဆတ်ဆတ်တုန်ကာ ခင်ခင်စိန် ၏ မေးစေ ရှိရာသို့ အိကနဲအိကနဲ ဆန်တက်သွားကြလေသည်။ ထိုကဲ့သို့ နို့ နှစ်လုံး တတုန်တုန်ဖြစ်နေသည်ကိုမြင်ရသော ထွန်းကျော် သည် ပိုမို နှာကန်လာကာ ခင်ခင်စိန် ၏ နို့ကြီးနှစ်လုံးကို သူ၏လက်ဖဝါး နှစ်ခုအတွင်းသို့ မက်မောစွာ စုံကိုင်ပြီးနောက် ကြုံးကာကြုံးကာ လှိုင်းလေတော့သည်။

ထွန်းကျော် သည် နှေးရာမှမြန်၊ မြန်ရာမှပြင်း၊ ပြင်းရာမှ လေးဖျဉ်းတွဲတွဲ စသည်ဖြင့် စည်းချက်များကို အသွင်အမျိုးမျိုးပြောင်းပြီးလှိုင်းလေသောအခါ ခင်ခင်စိန် ၏ခေါင်းများသည် ချာချာလည်ကာ မူးမေ့တော့မတတ် ကာမဂုဏ်အာရုံ ၏ဖမ်းစားခြင်းကိုခံရလေသည်။ သူမ၏အသက်ရှူသံများကား ပြင်းထန်ပုံမှာ တစ်မိုင်ခရီးကို မနားတမ်း တရကြမ်းပြေးလာသောသူကဲ့သို့ပင်။ ထွန်းကျော် ၏လှိုင်းပုံလှိုင်းနည်းမှာကောင်းလွန်းလှသဖြင့် သူမအဖုတ်အတွင်းမှ အရည်ကြည်တိုသည် တရဟောပင်ထပ်မံကာထွက်လာလေသည်။ ထိုကြောင့်ပင် ထွန်းကျော် ၏လီးအဝင်အထွက် စိတ်လာသည်နှင့်အမျှ အင်္ဂလိပ်လို (Slurping Soud) များသည် အခန်းထဲတွင် ပဲ့တင်ထပ်ကာနေတော့သည်။

မျိုးမျိုး ရော သူဇာ
မမစိန် ကျောင်းဆီပါသွားတယ် ကိုထွန်းကျော်
ဪ ကိုထွန်းကျော် .. လှလှမွန် ကမှာသွားတယ် .. သစ်စက်ကို သွားနှင့်ပြီတဲ့ .. ကိုထွန်းကျော် အေးအေးဆေးဆေးမှသာ
လိုက်လာခဲ့ပါတဲ့..
ဟုတ်ကဲ့ ..
ကိုထွန်းကျော် ရေချိုးပြီးရင် မနက်စာစားဖို့ သူဇာ အသင့်ပြင်ထားလိုက်မယ်နော် ..
ကျေးဇူးပါပဲ သူဇာ ရေ

ထွန်းကျော် ရေချိုးခန်းထဲရောက်သည်အထိ တစ်မျိုးလေးလှကာ စွဲဆောင်မှုရှိလှသော သူဇာ
၏ ရုပ်သွင်လေးကိုမြင်ယောင်နေမိသည်။ ခါသေးရင်ချီကာ တင်ကား နေပုံလေးကို ကစွဲမက်စရာကောင်းလှသည်။ အရပ်မြင့်မြင့်
ပြီး ဖြူဖွေးသောအသားအရည်ကြောင့် ဆွဲဆောင်မှုအားက ပိုပြီးရှိလာသည်။ ဒီမနက်တွင်တော့ သနပ်ခါးရေကြိုကို
ပါးကွက်ကျားလေးကွက်ထားလေတော့ မိုမိုဖောင်းနေသော ပါးပြင်နှစ်ဖက်ကို ကြူကြူမွှေးချင်စရာ ကောင်းလွန်းပါတိ။
ထွန်းကျော် သည် သူဇာ ၏အလှအပများကိုတွေ့ကာ စိတ်များကြွလာပြီး သူ့ဇာ့ အပေါ် တွင်တပ်မက်စိတ်တို့ ပိုမိုလာခဲ့သည်။

ရေချိုးပြီးနောက် အဝတ်အစားလဲကာ ထမင်းစားခန်းထဲသို့ ထွန်းကျော် ဝင်လာသောအခါ သူဇာ ကိုမတွေ့ရတော့ချေ။
ထွန်းကျော် သည် သူဇာ အသင့်ပြင်ထားပေးသော ကြက်သားဟင်း နှင့်ပလာတာ ကို ကော်ဖီနှင့် မျှောပြီးစားလိုက်သည်မှာ
ကုန်သလောက်ပင်ရှိတော့မည်။ ယခုထက်ထိ သူ့ဇာ့ အရိပ်အယောင်ကိုမမြင်ရသေး။ ထွန်းကျော် သည်
စားသောက်ပြီးသောအခါ ပန်းကန်ခွက်ယောက်များ ကို မီးဖိုချောင်ရုံ ဘေစင် ပေါ် သို့တင်ထားပေးခဲ့သည်။ ပြီးနောက်
ဧည့်ခန်းဖက်သို့ထွက်လာ သူဇာ တို့ သားအမိ အတွက်ပေးထားသော အခန်းရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ တံခါးသည်
အနည်းငယ်ဟနေသဖြင့် ဘာရယ်မဟုတ်ပဲ အိပ်ခန်းဆီသို့ ခြေလှမ်းလိုက်မိသည်။ ဟနေသော တံခါးကြားမှ
အိပ်ခန်းထဲသို့လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါတွင် မြင်လိုက်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် ထွန်းကျော် မှာရင်ထဲတွင်
ဒိန်းကနဲဖြစ်သွားရလေသည်။

သူဇာ သည် ကုတင်ပေါ် တွင်ပက်လက်လှန်၍နေပြီး သူမ၏ခန္ဓာကိုယ် အောက်ပိုင်းတွင် အဝတ်မရှိဘဲ ဖြူဖွေးသော
ပေါင်တံနှစ်ချောင်းကို ဒူးဆစ်နေရာမှနေပြီး ကွေးကာထောင်ထားသည်။ ပြီးတော့ သူမ၏လက်တစ်ဖက်က
ပေါင်နှစ်လုံးကြားတွင်ထည့်ကာ လက်ညှိုးကို သူမ ၏အခေါင်းအတွင်းသို့ထိုးကာသွင်းထားပြီး ထုတ်ချည်သွင်းချည်ဖြင့်
လုပ်ကာနေသည်။

သူဇာ ၏ယောက်ျားဖြစ်သူ ကျောက်ပွဲစား ခင်မောင် ခရီးထွက်သွားသည်မှာ (၂)ပတ်ကျော်သွားပြီဖြစ်သည်။ အိပ်ယာနှင့်
ဝေးနေသည်မှာ အတန်ကြာသွားပြီဖြစ်သဖြင့် သူဇာ တစ်ယောက် ကာမဆန္ဒများ ထိန်းမရအောင် ဖြစ်နေပုံရသည်။
ဒါမှမဟုတ်ရင်တော့ ဟိုတစ်နေ့က သူဇာ ၏ရင်နှစ်ဖွာကို မတော်တဆ ဆုပ်နယ်မိသလိုဖြစ်သွားသည် ကိုအစပြုကာ သူဇာ
သည်ယခုလိုလုပ်ကာ သူ့ကိုများမြှူဆွယ်နေတာလား ဟု ထွန်းကျော် စဉ်းစားနေမိသည်။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် သူဇာ ကိုရအောင်ချစ်တော့မည် ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်လျက် အိပ်ခန်းအတွင်းသို့ ထွန်းကျော်
လှမ်းကာဝင်လိုက်သည်။ တစ်အိမ်လုံးတွင် နှစ်ယောက်ထဲရှိသဖြင့် ထွန်းကျော် သည် အိပ်ခန်းတံခါးကို ဂျက်မထိုးတော့ပဲ
စေ့ရုံသာစေ့ထားခဲ့သည်။ ထွန်းကျော် ကုတင်ဘေးသို့ရောက်လာသည်အထိ သူဇာ မသိသေး။ သူမ၏မျက်လုံးနှစ်လုံးကိုမှိတ်ကာ
လက်ညှိုးဖြင့်စောက်ခေါက်အတွင်း ခပ်သွက်သွက် ထုတ်ချည်သွင်းချည်ဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေဆဲ။

တစ်ထပ်တည်းသာ ဝတ်ထားသော သူမ ၏ ရင်စေ့အင်္ကျီ သည် အပေါ် နှိပ်သီး နှစ်လုံးခန့်ပြုတ်ထွက်နေသဖြင့်
ဝင်းမွတ်ကာနေသော သူမ ၏ စနေနှစ်ခိုင် သည် တစ်ဝက်တစ်ပျက် ပြုတစ်ကာထွက်နေသည်။ လက်ညှိုးဖြင့်
ထုတ်ချည်သွင်းချည် လုပ်နေသော သူမ ၏ ရတနာရွှေကြုတ် မှာ အတော်ပင်ဖောင်းကားကာနေပြီ။ ထိုအပြင် အမွှေးအမှင်
တစ်ပင်မှ မရှိသဖြင့် အဆီတဝင်းတဝင်း ဆိုသကဲ့သို့ ဝင်းအိကာနေသည်။

ပြီးတော့ ထူးထူးခြားခြား စွဲမက်စရာကောင်းနေတာကတော့ အကွဲကြောင်းလေးအတွင်းမှ တစ်လက်မ၏ လေးပုံတစ်ပုံခန့်
အပြင်ဖက်သို့ ငေါက်တောက်လေးထွက်နေသော သူမ ၏ ပတ္တမြားသွေးရောင်သန်းနေသော ရသာဖူး ခေါ် နီတာရဲ့
စောက်စေ့လေးပင်ဖြစ်သည်။ ထွန်းကျော် သည် ဦးစွာ သူ၏ အင်္ကျီကိုချွတ်လိုက်သည်။ ပြီးမှ သူ၏
ပုဆိုးကိုချွတ်ချလိုက်သောအခါတွင် သူ၏ငပဲချောင်း သည် တငေါ့ငေါ့ဖြင့် အစာစားရတော့မည်ကို သိနေသည့်အလား
ပျော်ရွှင်မြူးထူးစွာ ထောင်မတ်နေလေသည်။ ထို့နောက်တွင် သူဇာ ရှိရာ ကုတင်ပေါ် သို့လှမ်းတက်လိုက်သောအခါ

အို .. ကိုထွန်းကျော် ..

လန်သွားသဖြင့် သူမ သည် ထထိုင်မည့်ပုံဖြင့်လူးလဲကာထလိုက်ပါသေးသည်။ ဒါပေမဲ့လည်း ထွန်းကျော် သည် သူမ၏ကိုယ်လုံးလေးကိုဖက်ကာ သူ၏ ကိုယ်လုံးကြီးဖြင့် ဖိချလိုက်လေသည်။ ပြီးနောက် သူမ ၏ ရင်စေ့အကျိတ်တွင်တပ်လျက်ကျန်နေသော နှိပ်စေ့များကို တစ်ချက်တည်းဆွဲကာ ဖြုတ်ချလိုက်လေသည်။ သူမ ၏အကျိတ်ပတ်လည်း အပွင့်၊ ထွန်းကျော် ၏အခမ်းမရဖြစ်နေသော မျက်နှာကြီးကလည်း သူမ ၏ စနေနှစ်ခိုင်ဆီသို့အကျပင်

ကို ကိုထွန်းကျော် .. မတော်ပါဖူးရှင် .. မ မ လုပ်ပါနဲ့ ... အင်း

သူမ သည် အသံလေးတုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် ငြင်းဆန်ပါသော်လည်း သူမ ၏ကိုယ်လုံးလေးကား လှုပ်လီလှုပ်လဲ့ဖြင့် သူမ ၏ နို့အုံကြီးများကို ပင့်ကာတင်ပေးနေသည်။ ထွန်းကျော် သည် ပထမတစ်လုံးကို ငုံ့ကာစိုသည်။ တစ်လုံးပြီးတော့ နောက်တစ်လုံးကို ဆက်ကာစိုပေးပြန်သည်။ နဂိုကပင် ခပ်ထောင်ထောင်လေးဖြစ်နေသော သူမ ၏ နို့သီးလေးများသည် မိုကာ ကော့ချွန်တက်လာသဖြင့် ပိုပြီးမက်မောစရာကောင်းလာသောကြောင့် ထွန်းကျော် သည် သူမ ၏ဖြူဖွေးဖောင်းအိနေသော နို့အုံသားလေးများကို ပတ်ပတ်လည် အနှံ့ နှုတ်ခမ်းဖြင့်ဖိဆွဲလိုက် လျှာဖျားလေးဖြင့်ထိုးလိုက် ယက်ပေးလိုက်ဖြင့် သူ၏ ချစ်ခြင်းအမှုကိုတဖြည်းဖြည်းလှုပ်ရှားနေလေသည်။

ပြော၍မရသဖြင့်လား သို့မဟုတ် မပြောချင်လောက်အောင် ကာမစိတ်များဖုံးလွှမ်းလာသောကြောင့်ပင်လားမသိပါ။ သူမ ၏နှုတ်ဖျားဆီမှ ငြင်းပယ်သံများဆက်လက်မထွက်လာတော့ပဲ မျက်လုံးများသည် စင်းကာကျသွားလေသည်။

နို့အုံလေးနှစ်ခုကို နေရာအနှံ့နမ်းပြီးသွားသောအခါတွင် ထွန်းကျော် သည် သူမ ၏နံ့စောင်းတစ်လျှောက်အား သူနှုတ်ခမ်းများဖြင့် ဖိလိုက် ဆွဲလိုက်နှင့် ဆက်ကာနမ်းပေးနေပြန်သည်။ သူမ ကား ငါးဖယ်ပြန်လူးသကဲ့သို့ တတွန်တွန်ဖြင့် မည်သို့မျှအငြိမ်မနေနိုင်တော့ချေ။ ထိုအတူပင် ထွန်းကျော် ၏ခန္ဓာကိုယ်တွင်းတွင်လည်း ရမ္မက်သွေးများဖြင့် ဗလောင်ဆူကာ လာနေပြီဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထွန်းကျော် သည် ခါးဆန်ကာ အိပ်ယာပေါ် တွင်ထကာထိုင်လိုက်သည်။ ပြီးနောက် သူမ ၏ ရတနာရွှေကြွတ် အား အကဲခပ်သလိုကြည့်လိုက်သောအခါတွင် တော်တော်ကြီးကိုဖောင်းမိုနေသည်ကိုတွေ့ရပြီး အဝတွင်လည်း ချစ်ရှေ့ပြေးအရည်များ လည်း ဟီးလေးခိုနေသည်။

ထိုသို့ ထွန်းကျော် စိုက်ကြည့်နေစဉ်မှာပင် သူမ သည် သူမရင်ပတ်တစ်ခုလုံး ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်နေသော်လည်း ဖုံးကွယ်ရန်မကြိုးစားသည့်အပြင် သူမ ၏ အကျိတ်ချွတ်ပြစ်လိုက်ပြီးနောက် ထွန်းကျော် ကိုကျောပေးကာတစ်စောင်းလေးဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်သည်။ ထိုအခါတွင် သူမ ၏ဖင်းသားအိအိကြီးများ သည် ဖောင်းတစ်ကာ မိုမောက်သွားကြပြီး ထွန်းကျော် ကိုမျက်စိဖြစ်နေသယောင်ယောင်။ ဒီလို ဖိတ်ခေါ် နေသော ဖင်းသားကြီးများကြောင့် ထွန်းကျော် ၏ ရင်ထဲတွင် ဖျင်း ကနဲဖြစ်သွားရပြီး ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ထွန်းကျော် သည် ဖင်းသားအိအိကြီးများဆီသို့ သူ၏ နှာခေါင်းကိုနှစ်ကာ နေရာအနှံ့နမ်းရှိုက်ရင်း သူလက်များဖြင့်လည်း အခမ်းမရပင် ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်ကာ ကိုင်တွယ်ဖျစ်ညှစ်လေတော့သည်။

ပြီးတော့ ထွန်းကျော် သည် သူမ ၏အပေါ် ဖက်ခြေထောက်ကို မယူလိုက်ပြီး ခူးကိုကွေးစေကာ သူမ ၏ပုခုံးဆီသို့တွန်းကာတင်လိုက်သည်။ ပြီးနောက် ကုတင်ပေါ် တွင် ဆန်ထားသော သူမ ၏ပေါင်ကိုခွဲကာ ခူးထောက်ကာထိုင်လိုက်သည်။ တစ်ဆက်တည်းဆိုသလိုပင် စူမိုမိုလေးဖြစ်နေသော သူမ ၏ အကွဲကြောင်းနှစ်ခုအကြားရှိ နှုတ်ခမ်းသား နှစ်ခုထဲသို့ သူ၏လိင်တန်ကြီးကို တရစ်ချင်းနှံကာသွင်းလေတော့သည်။ ထိုသို့သွင်းရင်း တစ်ဆုံးထိဝင်သွားသောအခါ ကုတင်ပေါ် တွင် ဆန်ထားသော သူမ ၏ခြေထောက်ကို ခူးခေါက်ကွေးမှကိုင်ကာ သူမ ၏ ပုခုံးဆီသို့ထပ်မံကာတွန်းတင်ပေးလိုက်ပြန်သည်။ ထိုအခါ သူမ ၏တင်သားကြီးများ သည်ပိုမိုကာကြွတက်လာပြီး ထွန်းကျော် သည် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ နေရာပြန်ယူလိုက်သည်။ ဖါးစီးငါးစီးဆိုသည်မှာ ဒီလိုပုံစံမျိုးကို ခေါ်ပုံရလေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူမ သည် ထွန်းကျော် ၏ အောက်ဖက်တွင် ပေါင်နှစ်ချောင်းကို သူမ၏ပုခုံးများဆီသို့ရောက်အောင် တွန်းတင်ခြင်းခံထားရသဖြင့် ဖင်းသားကြီးများသည် အိပ်ယာပေါ် မှကြွတက်လျက် သူမ ၏ ရတနာရွှေကြွတ် လမ်းကြောင်းမှာ အစွမ်းကုန် ပွင့်အာလျက်ရှိသည်။ အပေါ် တွင်ရှိသော ထွန်းကျော် သည် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်လျက် သူမ ၏ပေါင်ရင်းနှစ်ဖက်ကို သူပေါင်များဖြင့်ဖိလျက် မြေအောက်စိုက်ထိုး နည်းဖြင့် သူ၏ ငပဲကြီးဖြင့် ဖိကာဖိကာထိုးသွင်းလေတော့ နှစ်ယောက်စလုံး မကြုံဖူးအောင်ထူးကဲလှသည့် အရသာကို တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့်ခံစားရလေသည်။

ထွန်းကျော် ၏အားပြင်းလှသော ဆောင့်ချက်များကြောင့် သူမ ၏ တင်သားများ နှင့် ပေါင်တံနှစ်ချောင်းတစ်လျှောက်ရှိ အသားစိုင့်များသည် အိကနဲ အိကနဲ တုန်ခါသွားကြလေသည်။ ထိုသို့ ဆောင့်လှီးနေရင်း နှင့် ထွန်းကျော် ၏လက်တစ်ဖက် က သူမ ၏ မိုမောက်ကာကြွတက်နေသော ရင်အစုံကိုလှမ်းကာ ဆွဲကိုင် ဆုပ်နယ်ပေးရင်း ပေါင်တံအရင်းအတွင်းသားများ နှင့် တင်သားအိအိကြီးကိုလည်း ဆုပ်နယ်လိုက် အသာအယာပွတ်သပ်ပေးလိုက်ဖြင့် မအားရအောင် အလုပ်ရှုပ်နေလေသည်။

သူမ အဖိုအရသာရှိလိုက်သည်မှာ တစ်ကိုယ်လုံးပင် အိဆိမ့်နေအောင်ကောင်းလှပေသည်။ သူမ ၏ နှလုံးသည်လည်း

ခုန်လိုက်သည်မှာ ရင်ပတ်တစ်ခုလုံးပွင့်ထွက်မတတ်တော့ပင်။ ထွန်းကျော် အဖို့မှာလည်း သူမ၏တင်သားကြီးများနှင့် နို့အုံကြီးများကို စိတ်တိုင်းကျ ကိုင်တွယ်သုံးသပ်ခွင့်ရနေသဖြင့် ကာမသွေးများတစ်ကိုယ်လုံးသို့ အရှိန်အဟုန်မပြတ်စီးလျက် ဆောင့်ချက်များမှာလည်း ပိုမိုနက်ရှိုင်းအားပါလာလေသည်။ ထိုသို့အရှိန်အဟုန်မပြတ်ဆောင့်နေရာမှ ထွန်းကျော် ရုတ်တရက် ရပ်တန့်လိုက်သောအခါ သူ့ဇာ မှာ နားမလည်နိုင်အောင်ဖြစ်သွားရသည်။

သူ့ဇာ .. ခါးကိုလိမ်ပြီးဘယ်ဖက်ကို စောင်းလိုက်ပါလား ..

ထွန်းကျော်ပြောသည့်အတိုင်း သူ့ဇာ သည် သူမ၏ကိုယ်ကို ဘယ်ဖက်သို့စောင်းလိုက်သောအခါ ထွန်းကျော် ကလည်း အလိုက်သင့်ပင် သူမ၏ ညာဖက်ခြေထောက်ကို ဘယ်ဖက်ပေါင်ပေါ် သို့ ထိန်းကိုင်ကာ ထပ်ပေးလိုက်သည်။ သူ့ဇာ ၏အနေအထားသည် ပုစွန်ထုပ်ကွေးကဲ့သို့ဖြစ်သွားချေလေပြီ။ ထိုနောက် ထွန်းကျော် သည် သူ့၏လိင်တန်ကြီးကို တင်သားများနောက်မှ မသွင်းဘဲ အဖုတ်တည့်တည့်မှ လှီးသွင်းလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ သူ့ဇာ ၏ ပေါင်များသည်တစ်စောင်းအနေအထားဖြင့် ထပ်လျက်ရှိနေသောကြောင့် သူမ အဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားများသည် ထွန်းကျော် ၏ လိင်တန်ကြီးကို စည်းစည်းပိုင်ပိုင်ဖြင့် ရစ်ပတ်ဖျစ်ညစ်ပေးသလိုဖြစ်သွားလေသည်။ ထွန်းကျော် အတွက် အလွန်မှပင် စည်းစိမ်ထူးလှသလို သူ့ဇာ အဖို့မှာလည်း ကြီးမားတုတ်ခိုင်လှသော ထွန်းကျော် ၏ ပူနွေးမာတောင့်နေသော လိင်တန်ကြီး၏ပွတ်တိုက်ဝင်ထွက်နေမှုကို ပိုပြီးပီပီပြင်ပြင် ခံစားရလေသည်။ ထိုပြင် ထွန်းကျော် တစ်ချက်ဆောင့်လိုက်လေတိုင်း သူမ ၏ ရသာဖူးလေးကို ကျကျနနပင် ထိမိလေရာ အလိုးခံနေရသော သူ့ဇာ ၏ ကိုယ်လုံးဖြူဖြူဖွေးဖွေးလေး တစ်ခုလုံးမှာ ကာမဇောအဟုန်ကြောင့် ပန်းနုရောင်ပင်မကတော့ပဲ နီမြန်းနေရရာချေပြီ။

မကြာလိုက်ပါချေ။ သူ့ဇာ တစ်ယောက် သူမ ၏ဖေါင်းကားနေသော တင်သားကြီးများ ရှေ့နောက်ဘေးဘယ်ညာ လူးကာ တစ်ကိုယ်လုံး ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ တုန်လျက် ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်လေသည်။ သူ့ဇာ ၏ အဖုတ်နှုတ်ခမ်းများသည် လည်း တင်းကြပ်စွာဖြင့် ထွန်းကျော် ၏လိင်တန်ကို ရေဘဝစုပ်ခွက်များစုပ်သကဲ့သို့ စုပ်ယူလေသောအခါ ထွန်းကျော် သည် သုတ်ရည်များသာမက တစ်ကိုယ်လုံးလှည့်ပတ်နေသော သူ့၏သွေးများပင် သူ့လိင်တန်မှထွက်သွားဘိသကဲ့သို့ ခံစားရလျက် ကာမ၏အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်ရှိသွားလေတော့သတည်း။

ပြီးပါပြီ

